

Сборник съдебна практика

Дело C-472/13

Andre Lawrence Shepherd
срещу
Bundesrepublik Deutschland

(Преюдициално запитване,
отправено от Bayerisches Verwaltungsgericht München)

„Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Убежище — Директива 2004/83/ЕО — Член 9, параграф 2, букви б), в) и д) — Минимални стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или на лицата без гражданство като бежанци — Условия за получаване на статут на бежанец — Действия на преследване — Съдебно преследване и наказване на лице от състава на въоръжените сили на Съединените щати, отказало да служи в Ирак“

Резюме — Решение на Съда (втори състав) от 26 февруари 2015 г.

1. *Контрол по границите, убежище и имиграция — Политика относно убежището — Статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила — Директива 2004/83 — Условия за предоставяне на статут на бежанец — Понятие „актове на преследване“ — Съдебно преследване и наказване на лице от състава на въоръжените сили вследствие на отказа му да изпълнява военна служба в случай на конфликт — Изисквани обстоятелства*

(член 9, параграф 2, буква д) от Директива 2004/83 на Съвета)

2. *Контрол по границите, убежище и имиграция — Политика относно убежището — Статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила — Директива 2004/83 — Условия за предоставяне на статут на бежанец — Понятие „актове на преследване“ — Преследвания или наказания, които са несъразмерни или дискриминационни — Съдебно преследване и наказване на лице от състава на въоръжените сили на Съединените щати, отказало да служи в Ирак — Липса на несъразмерен или дискриминационен характер — Проверка от националните органи*

(член 9, параграф 2, букви б), в) и д) от Директива 2004/83 на Съвета)

1. Разпоредбите на член 9, параграф 2, буква д) от Директива 2004/83 относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, трябва да се тълкуват в смисъл:

- че те обхващат целия военен личен състав, включително логистичния или помощния персонал,
- че те се отнасят до положение, в което самата изпълнявана военна служба би предполагала, в определен конфликт, да се извършват военни престъпления, включително положения, в които търсещият убежище участва само косвено в извършването на такива престъпления, при положение че при упражняването на своите функции той предоставя с разумна правдоподобност необходима подкрепа за подготовката или за изпълнението на същите,
- че те не се отнасят изключително до положения, в които е установено, че вече са извършвани военни престъпления или могат да са от компетентността на Международния наказателен съд, но и до тези, в които търсещият убежище е в състояние да установи, че е много вероятно да бъдат извършени такива престъпления,
- че преценката на фактите, която само националните органи извършват под контрола на съда, за да квалифицират положението на разглежданата служба, трябва да се основава на съвкупност от улики, която е от естество да установи, с оглед на всички разглеждани обстоятелства, и по-конкретно на относимите факти, свързани със страната на произход в момента на вземането на решение по молбата, както и личния статут и личното положение на молителя, че положението на службата прави правдоподобно извършването на твърдените военни престъпления,
- че обстоятелствата, че военна намеса е била започната по силата на мандат от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации или въз основа на консенсус на международната общност и че провеждащата операциите държава или държави преследват военните престъпления, трябва да бъдат взети предвид при преценката, която националните органи извършват, и
- че отказът да изпълнява военната служба, трябва да е единственото средство, позволяващо на търсещия убежище да избегне участието в твърдените военни престъпления, и че вследствие на това, ако той се е въздържал да премине процедура по общия ред за отказ от военна служба, такова обстоятелство изключва всякаква закрила по член 9, параграф 2, буква д) от Директива 2004/83, освен ако посоченият молител докаже, че не е имал достъп до никаква процедура от такова естество в неговото конкретно положение.

(вж. точки 30, 31, 33—43, 45 и 46; точка 1 от диспозитива)

2. В хипотезата, при която националните органи, които разглеждат молбата за бежански статут на лице, отказало да изпълнява своята военна служба, считат, че не е установено, че посочената служба предполага извършване на военни престъпления по смисъла на член 9, параграф 2, буква д) от Директива 2004/83 относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, разпоредбите на член 9, параграф 2, букви б) и в) от тази директива следва да се тълкуват в смисъл, че не изглежда евентуалните мерки по отношение на лицето, търсецо убежище, като например налагане на наказание лишаване от свобода или уволнение от армията, да могат да се считат, от гледна точка на законното упражняване от съответната държава на правото ѝ да поддържа въоръжена сила, за толкова несъразмерни или дискриминационни, че да бъдат включени сред актовете на преследване, визирани в тези разпоредби. Това обаче следва да бъде проверено от посочените национални органи.

(вж. точки 48 и 56; точка 2 от диспозитива)